

Rozjímání adventní (1.12.2011)

Každý rok je to stejné, jen letos je to ještě o trochu horší. To přece musí uznat každý, kdo se podívá do mapy prosince – jsou tam tak malá bílá místa, že se na ně nevejde ani kočka, natož pak lev.

Nevěříte? Tak se podívejte se mnou: tento víkend musí být šicí, protože dlužit deky už druhé Vánoce je prostě nepřijatelné. Úklid sklepa se tedy odkládá na neurčito, i když se mi podařilo nezapomenout objednat potřebné regály a ony už přišly. Eh co, však se složené do sklepa vejdou. Další víkend: chlapečci. Ptakopyskova pozvánka na skleněné betlémy mě nahlodala, ale přece jen, je to tam samá skleněná vitrína. Budu se radši držet původního plánu a pojedeme do terária v Dubči. Tam to bude lepší ... mno ... JSOU tam sice taky skleněné vitríny, ale budou asi bytelnější než ty na malé skleněné figurky. Určitě budou bytelnější! Následující sobotu jedeme za tchýňkou do Varů a v neděli pojedu na letiště předat Epulce vydražené věci a převzít od ní vánoční překvapení, které jsem si nadělila pod stromeček a které mi laskavě přiveze. (Kdo chce hádat, může. :o)) No, a další sobotu už chodí Ježíšek!

Tím je pro mě vyřešeno cukroví, nevejde se – našťestí. Totiž, nejdřív jsem se mužně rozhodla, že ho letos nebudu péct, koupím trošku na talířek a hotovo. Pak jsem si slabošsky řekla, že upeču alespoň rohlíčky. Ze dvou, ne! to je málo, ze tří dávek. A kakaové hvězdičky. Ano, ty ze dvou dávek, a rohlíčky radši ze čtyř. Ale vždyť jsem nechtěla péct vůbec! A pak jsem se koukla do kalendáře a když přišla nabídka od manželky bývalého kolegy, která je vynikající cukrářka, jestli nechci upéct cukroví, byla odpověď nasnadě: ano, a prosím si dvě kila, ať můžu na talířky rozdávat dětem a babičkám.

Úklid, úklid, co ale s úklidem? Kam s ním? No asi – nikam. V létě doma pomalu nezůstal kámen na kameni a běžně utřít prach a přejet nábytek leštěnkou, to se zvládne. Dárky se nějak utřepaly samy, protože děti se znovu naučily psát Ježíškovi, dokonce umí posílat i odkazy, v které nebeské sekci se kýžená věc nachází, abych nemusela dlouze bloudit po virtuálních obchodech.

Takže je vyhráno, žádný stres, tralala, můžu si klidně užívat doby adventní. Vlastně ještě ne, nejdřív musím najít vánoční svícínek, kočeny nedají jinak. Prý dokud ho nedám na okno, budou si rozsvěcet světlo na balkóně, ať prý všichni vidí, že i u nás je doba očekávání, že i k nám domů přišel advent.

Doufám, že přišel i k vám všem.

(Náš Zvířetník, 1.12.2011)

<http://naszviretnik.net/2011/12/01/105x148-rozjimani-adventni/>

{fshare}